

Čítanka po setkání 03

Mluv jejich jazykem

Jazyk Bible

Od některých křesťanů jsem slyšel pozoruhodný argument: "V Bibli ty křesťanské pojmy stejně jsou a je jich tam mnohem víc. Tak proč je nepoužívat hned při prvním svědectví..."

Mám dojem, jako bychom pozapomněli, že když Duch svatý inicioval psaní Nového zákona, vedl pisatele, aby svaté texty zaznamenávali v nejjobecnějším a nejrozšířenějším jazyce té doby. Byla to obecná lidová řečtina zvaná "koiné". Naučný slovník Wikipedia nás poučuje: *Pojmem koiné se rozumí interdialekt, který se výrazně šíří mimo svou původní domovskou oblast a získává statut obecně přijímaného komunikačního útvaru.* (<http://cs.wikipedia.org/wiki/Interdialekt>)

Právě v tom byla jedna z úžasných strategií Ducha svatého, že pro šíření skvělé zprávy o vzkříšeném Ježíši a pro předávání psaného Božího slova použil nejvíce všeobecně rozšířený jazyk té doby. Pokud šlo o jazyk Nového zákona, lidé se v podstatě nemuseli učit nic nového, nemuseli nic překládat nebo novým lidem dlouze vysvětlovat odborné termíny. Noví lidé pouze potřebovali otevřít svá srdce a přijmout obsah této dobré zprávy. (Otevření srdce pro mnohé představovalo dostatečně velký úkol samo o sobě.)

Jestliže tedy původní Bohem inspirovaný text Nového zákona byl napsán obecně známým jazykem pohanských národů dané doby, pak je možné a správné stejným způsobem Písmo svaté překládat a šířit i v naší době!

Překlady Bible se v dnešní době obvykle tvoří s určitým převládajícím záměrem. Na příklad s důrazem na přesnost nebo na jazykovou čtivost či na další parametry.

Jsem rád, že i v češtině máme k dispozici překlady biblického textu, kterým se říká "parafráze". To je překlad, který se snaží být srozumitelný lidem, kteří drží Bibli v ruce poprvé a neznají naše náboženské termíny a slovní vazby. (Upozorňuji, že parafráze není překlad určený pro detailní biblické studium, jeho záměrem nebyla "přesnost" ale porozumění pro lidi, kteří o křesťanství nic nevědí.)

V češtině máme jako parafrázi nazvanou "Slovo na cestu".

V angličtině je v této kategorii známá "Living Bible". Existuje taky Nový zákon, který používá pouze několik tisíc slovíček a je tedy dostupný angličtinářským začátečníkům...

Naši nevěřící přátelé mají dost jiných věcí, které se potřebují naučit...

Slyšel jsem argument, že až nějaký ten nevěřící člověk uvěří, stejně se jednou ty křesťanské pojmy bude muset naučit. Když ho tedy hned od začátku zásobujeme svojí křesťanskou terminologií, vlastně mu tím usnadňujeme pozdější vstup do církevního prostředí...

Takový postoj mi zní arogantně. **Pán Ježíš své současníky neučil nové terminologii.** Spíš je učil novým konceptům; známými slovy jim předkládal známé obrazy, na nichž ilustroval dosud neznámé aspekty Božího království.

Když té svojí odborné terminologii učíme nové věřící, jenom je zbytečně vzdalujeme od sebe nebo pak od jejich kamarádů a příbuzných; urychlujeme tím budování bariéry kolem nich...

Věřícím to může být málo

Ta různá prostinká úsloví, jak je tu tvoříme a jak se snažíme je používat i mezi sebou, mohou pro uši zkušených evangelikálních křesťanů znít někdy jako obsahově chudší, neúplná či dokonce teologicky diskutabilní.

Nicméně v kontaktu s nevěřícím člověkem mám stále před očima hlavní cíl, k němuž nás Pán Ježíš povolal! Mým úkolem je tomuto kamarádovi srozumitelně přiblížit vzkříšeného Ježíše. ZÍSKAT HO pro následování skvělého Pána. A to nelze jinak, než běžným srozumitelným jazykem tohoto kamaráda.

Zeptej se těch nevěřících

Pozoroval jsem jednoho křesťana, který byl velmi "požehnaný" v kontaktu se svými nevěřícími přáteli. Celou řadu lidí přivedl k Pánu Ježíši. Ptal jsem se ho, jak se naučil své dovednosti v jednání s nevěřícími. Odpověděl mi: "To jsem se naučil od nich samých - od těch nevěřících."

Tvářil jsem se nechápavě, a tak mi to vysvětlil: "Když se opravdu staneš jejich kamarádem, můžeš se jich zeptat, co pro ně znamená to nebo ono křesťanské slovo. Jich samotných se zeptej, čím by nějaké tvoje křesťanské slovo nahradili ve svém normálním jazyce. Ptám se jich, jestli je pro ně zajímavá takováhle pozvánka nebo tenhle článek (určený nevěřícím) a čím by to vylepšili. Nebo se s nimi radím, jak by připravili takové či jiné setkání, aby tam oni sami rádi přišli a aby ještě pozvali i svoje kamarády, aby je to všechny bavilo... A řadu setkání jsme skutečně spolu připravili! Pokud s nimi máš opravdu blízký vztah, oni ti to všechno úplně na rovinu řeknou. A ještě z toho budete mít dobrou zábavu, při které se i ty docela nasměješ..." Tolik kousek zkušenosti jednoho evangelisty, který vidí ovoce své služby.

Zkus se tedy někoho ze svých blízkých nevěřících přátel zeptat, co se jim vybaví, když slyší ta slova, na kterých jsme v JETce pracovali, případně se ptej na další běžné křesťanské termíny. A když k některému pojmu uslyšíš od svého kamaráda představu, která je na hony vzdálena Tvému správnému biblickému pojetí, **požádej ho o pomoc**, jakou slovní vazbou bys to mohl bez dlouhého vysvětlování vyjádřit srozumitelněji.

Případně někoho ze svých nevěřících přátel požádej, aby tě upozornil, když od tebe uslyší další výrazy, které se v křesťanských kruzích až příliš běžně používají a přitom jemu znějí divně, vzdáleně nebo nesrozumitelně. Dozvíš se moc zajímavé věci! A občas to bude docela legrace.

Nejdřív potřebujeme naslouchat

Jinými slovy, máme-li mluvit jazykem lidí, k nimž jsme posláni, **nejdřív jim potřebujeme pozorně NASLOUCHAT**. Nejdřív jim potřebujeme klást citlivé **otázky**, potřebujeme jim opravdu **rozumět**. To byla podstata služby Pána Ježíše i apoštola Pavla - Taky kladli svým současníkům přímé otázky, velmi dobře jim rozuměli a znali jejich způsob myšlení i vyjadřování.

Teprve pak svým lidem můžeme i něco s užitkem vyprávět, a to **jejich jazykem**, srozumitelně pro jejich myšlení a **srdce**. Poté, co jsi svému příteli naslouchal a vyptal ses na věci, které on pokládá za důležité, můžeš po jednotlivých krocích stručně vyprávět svůj vlastní příběh. A nemusíš ho odvyprávět celý najednou! Prostě sleduj pozornost a zájem a podle toho reaguj.

Když se lidé cítí dobře, většinou rádi vyprávějí o sobě! Někteří rádi přemýšlejí a vyjadřují své myšlenky o duchovních otázkách. Mnozí totiž ve svém blízkém okolí nemají nikoho, s kým by takto mohli rozmlouvat, nikoho, kdo by měl podobné zájmy a zkušenosti! Tím chci říct, že je moc užitečné nebo přímo důležité lidem dostatečně naslouchat, klást jim otázky. Jestliže jim budeme klást vhodné otázky, jednak se sami dozvíme zajímavé a důležité skutečnosti a hlavně jim můžeme pomoci přemýšlet o věcech, které je zatím ani nenapadly. Nebo naopak o věcech, které je napadají často, ale nemají východisko nebo nemají pravdivé podněty pro své přemýšlení...

Lidé s náboženskou výchovou

Lidé, kteří prošli nějakou **náboženskou výchovou** mohou mít s různými pojmy spojené rozmanité představy, poněkud odlišné od jasného použití v Bibli. Ku příkladu naše poněkud fundamentální fráze "**přijmout Ježíše**" pro katolíka může znamenat "zajít ke svatému přijímání" či přijmout tak zvanou "eucharistii" (hostii - takový ten oplatek v kostele).

My to úsloví "přijmout Ježíše" odvozujeme z Janova evangelia 1,12. A podle tohoto textu rozumíme, že jde o nejdůležitější základní krok, kterým vstupujeme do osobního vztahu s Ježíšem, protože přijetím Pána Ježíše se jednou provždy stáváme Božími dětmi...

Těm, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.

Jan 1:12

Pokud tedy vím, že někdo vychází z určitého náboženského prostředí, přemýšlím, jak by se to naše oblíbené a hlavně biblické vyjádření "přijmout Ježíše" dalo nahradit, aby pro něho nebylo matoucí a přitom aby neslo ten biblický obsah? Takže se nejdřív ptám, co si pod tím nebo oním slovem či vyjádřením představuje - co pro něho znamená prakticky, a pak s modlitbou přemýšlím, tvořím různé variace svého vyjádření a pak to v praxi s těmito lidmi zkouším a zase naslouchám.

V případě naší oblíbené fráze "Přijmout Ježíše" zkouším třeba: "Pozvat Ježíše do svého života". Nebo pro začátek jen: "Začít s Ježíšem komunikovat". Nebo zkus najít jiné formulace, které vyjadřují stejnou podstatu. Když jich najdeš několik, můžeš si pak lépe vybírat. A hlavně je s lidmi dané skupiny opravdu vyzkoušej a ptej se jich, co to pro ně znamená.

Další příklad: U lidí s náboženským zázemím sis asi všiml, že je nemůžeš označit za "nevěřící", i když naším způsobem Pána Ježíše nepřijali. Oni totiž v jistém smyslu věří, přestože u některých je to možná spíše rodinná kultura nebo jen úcta k určité instituci nebo k neznámu či k nadpřirozenu a nikoli komunikativní vztah s živým Ježíšem. Označení "nevěřící" tyto lidé zpravidla vnímají jako osobní urážku nebo jako znak tvé namyšlenosti. Pokud jim takové označení přisoudíš, pravděpodobně se zablokují pro další rozhovory či vůbec ve vztahu s tebou, protože tě budou vnímat jako nafoukaného.

Máme ještě jiná slova nebo fráze, které běžně používáme, a pro lidi kolem nás znamenají něco jiného nebo taky vůbec nic? Přemýšlej, které to jsou, a dej si tu práci, abys našel jiné alternativy a hlavně aby sis ty nové alternativy s těmi lidmi vyzkoušel a pak je běžně používal. Rozšíří ti to obzor a vyjadřovací možnosti.

Pokud dobře známe slovník a způsob myšlení svých náboženských přátel, můžeme toho využít pro účinnější předání evangelia! Tak to dělal i apoštol Pavel. Ku příkladu jsem slyšel vysvětlení evangelia, které začínalo citátem slov Marie: „Cokoli vám řekne, učinite.“ (Jan2,5) A pak následovalo pár citátů z úst PJe.

U náboženského člověka, který opravdu čte Bibli, můžeme položit větší důraz na přímé biblické citáty. Ale nesmí jich být příliš moc! V takovém případě je dobré Bibli nazývat "Písmo svaté"...

Jak se dělá to "uvěř"?

"Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?"

Oni mu řekli: "Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě."

Skutky 16:30-31

Výzva "uvěř" je sice svým původem biblická, nicméně zkoušel jsi ji vyslovit v rozhovoru se současným nevěřícím člověkem? Pro dnešního českého ateistu zní totiž docela absurdně, neuchopitelně. "Já prostě nevěřím," řekl mi na tuhle výzvu jeden. "Jak můžu uvěřit, když nevěřím," bránil se druhý. "Copak sám sebe můžu přinutit, abych z ničeho nic něčemu věřil?" A tak bych mohl pokračovat... (Podstatné jméno "víra" se mi pro naše lidi zdá ještě vzdálenější od biblické reality než sloveso "věřit". Proto raději říkám "důvěra" nebo "spolehnutí" a podobně.)

Jak se vlastně dělá to křesťanské "uvěř"?

Jeden člověk velmi pozorně naslouchal různým praktickým příběhům ze života s Pánem Ježíšem a vnímal jsem jeho rostoucí touhu po novém životě s Ním. Současně s tím bylo cítit jakousi skepsi, beznaděj. V dalším rozhovoru jsem poznal, že ta beznaděj je spíš **bezradností**. Upřímně toužil, ale stále nevěděl, jak se dostat tam, kde to slyšel a viděl v těch osobních vyprávěních. Nevěděl "jak uvěřit" a opakovaně se na to ptal, i když jeho otázka zdaleka nebyla tak čitelná, jak jsem ji tady přeložil do naší křesťanství. Po několika rozhovorech na toto téma jsem mu řekl: "Nechej víru vírou. Prostě řekni Ježíši, ať vstoupí do tvého života a ať ti odpustí všechno špatné." A znovu jsem

mu připomněl, že Ježíš je přítomen u tohoto našeho rozhovoru, i když ho nevidíme, a že nám naslouchá a vidí, o čem přemýšlíme, a taky jsem se zmínil o kříži... "Vidí, že po něm toužíš a hledáš ho, tak mu to jen řekni."

Trochu překvapivě - nicméně zcela přirozeně - následovala další otázka: "A jak to mám udělat? Jak ho mám oslovit?"

"Třeba takhle," začal jsem názornou ukázkou, "Pane Ježíši, potřebuji tě, vím, že nežiji život, který se ti líbí. Vím, že můj způsob života tvoří bariéru, pro kterou tě nemůžu vnímat... Ale já tě chci poznat, tak tě prosím, abys mi odpustil všechno zlé a vstoupil do mého života..."

Lidé u nás nevědí, co mají dělat, když jim řekneme "uvěř" Asi bychom měli tendenci začít jim vysvětlovat, co znamená "věřit"; dovol ale, abych tě v tom zastavil! Prosím **NEVYSVĚTLUJ svoje odborné termíny!** Raději přemýšlej, modli se, pokaž se před Pánem a používej taková slova, aby jim tvůj přítel rozuměl přímo, bez dalšího slovníkového vysvětlování!

Nemusíš vysvětlit všechno

Všiml sis někdy, že Pán Ježíš některé otázky lidí **nechával nezodpovězené** a některé vlastní výroky **nevysvětlené**? (např: Matouš 19:16-21; 22:41-46; Marek 3:2-5; 9:31-32; 13:3-7; 14:61)

Všiml sis, že Pán Ježíš používal podobenství, z nichž měl k posluchačům promlouvat spíše celkový obraz než precizní interpretace jednotlivých položek v daném příběhu?

Jinak řečeno, svým přátelům, kteří ještě Ježíše neznají, nemusíš všechno dokonale biblicky či teologicky vysvětlit nebo zdůvodnit. Už vůbec ne hned napoprvé.

S citlivostí vyber pouze nejdůležitější věci! A hlavně mluv **jejich jazykem**. Mluv prostě a **počítej s tím, že Duch svatý působí v jejich srdci**, i kdybys měl dojem, že jim to neumíš podat nebo vysvětlit dost dobře.

Stále jsi na cestě hledání a nacházení

Ještě jedna důležitá poznámka. Ať chceme nebo nechceme, vyznařujeme určitý postoj vůči lidem, s nimiž rozmlouváme. Pokud ke svým přátelům přistupujeme jako jasně přesvědčiví a "nabušení" znalci svého křesťanského tématu, pravděpodobně se nám po nějakém čase začnou vyhýbat. Dokonce před námi budou možná varovat i své další přátele...

Jeden křesťan se vrátil z nemocnice, kde pobýval asi tři týdny. Když se po čase objevil ve svém společenství, obklopila ho skupina přátel, kterým vyprávěl, jak v nemocnici "evangelizoval". Po chvíli zklamaně prohlásil: "Lidé dnes nechtějí slyšet evangelium." Když jsem poslouchal jeho vyprávění a přemýšlel, jak ho znám a co z něho vyznařuje, v duchu jsem si řekl: "Hm, od tebe bych ani já evangelium nechtěl slyšet..." Takovou povýšenost a útočnost by se mi rozhodně nechtělo poslouchat.

Pokud k lidem ovšem přistupujeme s pokorou a dáme najevo, že se ve svém kontaktu s Pánem Ježíšem taky rozvíjíme a stále se učíme nové věci a že hledáme nebo že taky chybujeme, bude pro naše přátele snazší se s námi ztotožnit... Nezapadá někam sem pokyn Pána Ježíše, že nás posílá "jako ovce mezi vlky"...? (L10:3)

Velmi často je důležité, aby tvůj přítel rozuměl, že i když jsi našel Ježíše, jsi Jím nadšený a je pro Tebe skvělé s Ním žít, ještě stále jsi na cestě - na cestě hledání a nacházení... Pokud při tvém vyprávění zjistí, že "ty už máš ve všem jasno", nebo bude mít pocit, že ho tlačíš ke své "jediné pravdě", pravděpodobně ho Tvoje povídání brzy znechutí a úplně přestane zajímat!

Když dáš najevo, že se sám učíš nové věci, a že hledáš nejlepší způsob života s Pánem atd., budou vaše rozhovory otevřenější. Tvůj přítel se zapojí, vyjádří svůj pohled a taky svoje hledání. A jeho vyprávění Ti umožní lépe mu porozumět, konkrétněji se za něho modlit a pak třeba od Pána přinést i velmi konkrétní odpovědi na jeho otázky nebo dokonce náměty pro jeho život.

Ve vhodné chvíli můžeš tedy směle připustit: "Právě jsem se s touto otázkou ve svém životě..." Nebo: "V řadě věcí dodnes nemám odpovědi..." Ale taky: "Když jsem o svých otázkách začal mluvit přímo s Ježíšem, jakoby se On sám dotkl mojí vnitřní potřeby a ukázal mi odpověď" - přímo v Bibli nebo si použil nějakého člověka..."

Lidé se snáze ztotožní s tím, že jsi taky na cestě hledání, s nějakým tvým zápasem, než s tím, že jsi už všechno zvládl a všechno víš. Jde tedy o to, abychom v kontaktu se svými přáteli byli pokorní a přitom smělí, autentičtí, reální, přirození.

Zeptej se, co mu na křesťanství vadí

Když cítím odpor některých lidí ke křesťanství, vyptávám se, co jim na tom vadí... A dozvídám se moc zajímavé věci, které mi pomáhají porozumět a pak i účinněji komunikovat!

Když budeš pokojně naslouchat jeho srdci, možná i zraněním, která utrpěl od křesťanů nebo od domnělých křesťanů, třeba s ním budeš dokonce souhlasit! A přitom nemusíš nic vysvětlovat nebo obhajovat.

Z řady naslouchání a rozhovorů jsem si vytvořil určité "slogany", které mi pomáhají ztotožnit se s těmi, kteří se na křesťany nebo křesťanství zlobí. Na příklad:

"Úplně ti rozumím. Kdyby takhle měl vypadat život s Ježíšem, tak mě do toho nedostaneš. Ale já s Ním prožívám skvělou svobodu, i když po mě chce různé věci."

"Kdyby tohle bylo křesťanství, tak určitě nejsem křesťan! Vždyť mě znáš."

"Náboženství je nuda. Ale život s Ježíšem, to je prostě nádhera..."

Přítel hříšníků

Pán Ježíš byl tak blízko lidem své doby, že byl označen za "Přítele hříšníků". (Matouš 11:19; Lukáš 7:34). Blízkost, kterou prokazoval obyčejným lidem, a to dokonce i známým hříšníkům, a naléhavost, s jakou Ho ti lidé vyhledávali, jen potvrzuje, že ho za svého Přítele skutečně pokládali...

Přitom nikdo z těchto lidí neměl nejmenší pochybnost o Ježíšově dokonalé svatosti! Jeho svatost totiž nebyla povýšená, odsuzující, ale byla prodchnuta mimořádně přitažlivým soucitem, laskavostí k hříšníkům, i když zcela jasně odmítal hřích jako takový.

Za koho nás pokládají naši nevěřící známí? Za své přátele? Nebo spíš za divné moralisty, kterým je lepší se vyhnout, nebo za pokrytce...?! Dívají se naši známí na nás negativně opravdu kvůli tomu, že odmítají podstatu evangelia? Neodmítají spíš postoje, které z nás vyzařují, a naše chování?

Smutné a dlouhodobé pozorování

Dovol jedno hodně smutné pozorování, které se ovšem ukazuje dlouhodobě: Naprostá většina křesťanů, kteří jsou v církvi déle než dva roky, už nikdy nepřivede dalšího člověka ke Kristu! Natolik se stali součástí své vlastní křesťanské kultury a svého společenství křesťanů, že se (možná ne zcela úmyslně) zřekli blízkých vztahů s lidmi, kteří neznají Ježíše!

Přitom záměr Pána Ježíše je úplně opačný! Každý, kdo přijal odpuštění hříchů v Jeho oběti, se má stát Jeho aktivním učedníkem a má pro Něho získávat další učedníky! Pán Ježíš své učedníky posílá mezi nevěřící lidi, kteří Ho ještě neznají.

Možná jsme byli radostnými získávači pro Pána Ježíše hned po obrácení a pak se nám to nějak vytratilo. Takže se potřebujeme znovu učit praktickým dovednostem, možná udělat nové rozhodnutí vyjít za lidmi a taky znovu v praxi mezi těmi lidmi prožít nadšení a radost.

Osobní příběhy v Novém zákoně

V záznamech o životě Pána Ježíše máme celou řadu událostí, kdy lidé prožili osobní setkání s Ním nebo nějaké uzdravení či jinou formu Jeho zásahu do života a hned na to šli a svoji zkušenost rozhlašovali dál. Někdy jim v tom Pán Ježíš velice bránil, jindy to některým dokonce dal přímo za úkol. Osobní vyprávění všech těchto lidí pak v poměrně krátké době způsobila masivní nárůst zástupů kolem Pána Ježíše!

Docela si myslím, že kdybychom o Pánu Ježíši a o svých zkušenostech s Ním mluvili tak nadšeně a efektivně jako lidé v Novém zákoně, byla by duchovní situace v naší zemi jiná, než právě je. Tady je pár kratičkových odkazů do Nového zákona:

Marek 5:18-20

Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl s ním. Ale nedovolil mu to a řekl: "Jdi domů k svým a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smiloval." Tehdy odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili.

Lukáš 1:1-3

I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile,

Skutky apoštolské 4:20

Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet..

1 Janův 1:1

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme...

Skutky apoštolské 7:56

"Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží."

Nemusíš pokaždé souvisle odvyprávět celou svoji ságu

Je skvělé, když tu a tam máme příležitost někomu neobrácenému předat celé evangelium a připojit i svůj vlastní příběh, případně i výzvu, aby také přijal Pána Ježíše. Ve ztišení před Pánem potřebujeme být na takové situace dobře připraveni a pak s pokorou a směle otevřít své nitro a sdílet evangelium i s pozváním k Pánu Ježíši.

Pozorování různých tak zvaných "svědectví" mě ovšem vede ještě k této poznámce: Opravdu nemusíš v jednom rozhovoru souvisle odvyprávět celou svoji ságu, celý svůj životní román. Pro konkrétního kamaráda s modlitbou vyber jen hlavní věci, ve kterých se s tebou může právě v té chvíli ztotožnit. Zvláště pokud jde o pravidelnější kontakt, možná pro jeden rozhovor vybereš jen jednu důležitou věc, kterou Ti Pán Ježíš položí na srdce. A při příštím setkání přidáš další a potom zase další - podle situace a zájmu.

Pár příkladů výzvy

Ve třetí lekci JETky jsme studovali osobní vyprávění apoštola Pavla a všimli jsme si, že tam na adresu svých posluchačů vyslovil taky osobní výzvu, co by oni měli nebo mohli udělat. Tady je pár příkladů, jak můžeme reagovat na předchozí rozhovor se svým přítelem.

"Vyprávěl jsi mi o duchovní dotecích, které jsi prožil v poslední době. Myslíš, že by oslovení Ježíše mohlo být dalším krokem na té tvé cestě? Zkus to!"

"Přemýšlím, jestli ty příběhy zázračné záchrany, které jsi mi vyprávěl, nejsou vlastně Ježíšovým voláním, abys ho oslovil a pozval do svého života!"

"Vzpomínáš, jak jsem se tě ptal, kterou otázku bys chtěl Pánu Bohu položit, kdybys měl tu možnost? Mám vyzkoušené, že je docela jednoduché Mu takovou otázku položit přímo. On si nějakou cestičku odpovědi najde. Nebo Ho můžeš oslovit jako já tehdy, prostě Ježíši řekni, aby vstoupil do tvého života."

Někdy taková výzva může mít formu pozvání, že si s ním o tom zas někdy rád popovídáš - v tom případě to chce hned **konkrétní návrh**: "Co takhle příští týden v pátek?"

Je dobré, aby součástí výzvy v osobním rozhovoru byla výměna kontaktů - Dej mu svoje mobilní číslo a tím většinou získáš i jeho kontakt...

Zkusíš navrhnout vlastní formu výzvy pro někoho konkrétního ze svých přátel? S modlitbou zvaž, co ti předtím vyprávěl nebo co o jeho životě už víš, a po svém vlastním příběhu použij svoji výzvu...

Vyprávím i příběhy jiných lidí

Moc rád naslouchám různým příběhům, jak někdo pozval Ježíše do svého života, co ho vlastně vedlo k takovému rozhodnutí, jak to konkrétně probíhalo a co se potom stalo. Je to pro mě osobně povzbuzením - podporou naděje, že ještě dnes Pán Ježíš vstupuje do životů lidí a proměňuje je.

Tyhle **příběhy věřících přátel podle možností vyprávím různým nevěřícím lidem, u nichž mám dojem, že prožívají něco podobného.** (Jinými slovy: Nevěřícím lidem pak vyprávím "svědectví" různých jiných věřících...)

Jestliže se setkáš s přítelem, jehož životní okolnosti se podobají něčemu z toho, co jsi vyslechl od jiného křesťana, můžeš vyprávět příběh někoho jiného. Na příklad: "Jeden můj kamarád - jmenuje se Jirka - vyrůstal v podobných podmínkách jako ty. Vyprávěl mi jak potom..."

Pár postřehů pro přípravu osobního příběhu

Co je dobré udělat

- Požádej Pána Ježíše, aby ti dal moudrost a aby tě vedl při formulaci tvého příběhu a pak i při jeho sdělování dalším lidem.
- Svůj příběh si napiš v plném znění.
- Pamatuj na správné proporce, krátký úvod, co bylo "před", hlavně konkrétní část "co a jak se vlastně stalo", když jsi pozval Pána Ježíše do svého života, a nedlouhý dodatek, co to pro tebe znamenalo "potom" (dodnes).
- Začni svůj příběh zajímavou osobní větou, která vzbudí zájem a spojí tě s Tvým posluchačem.
- Sestav taky dobrý závěr včetně vhodné formy výzvy nebo aspoň jejího náznaku.
- Fakta a zkušenosti ze svého starého života uváděj uvážlivě (aby jich nebylo příliš mnoho).
- Piš a potom mluv takovým způsobem, aby Ti Tvůj kamarád mohl rozumět a mohl se s tebou ztotožnit.
- Uveď některé podrobnosti, aby tvůj příběh byl osobní a zajímavý.
- Použij jeden nebo nejvýš dva krátké biblické citáty, aby bylo jasné, že Boží slovo je v této věci důležité.
- Při vypracovávání svůj příběh znovu a znovu po sobě pročítej, s modlitbami pečlivě opravuj a přepisuj.
- Ve svém vyprávění zdůrazni potřebu oslovení a pozvání Pána Ježíše do života.
- Konkrétně uveď, **jak** jsi Pána Ježíše pozval do svého života. Lidé u nás nevědí, že Ježíš je živý a že Ho mohou úplně prostým způsobem oslovit. Cituj slova, kterými jsi Ho pozval a jak jsi přijal jeho odpuštění. Počítej s tím, že na základě tvého příběhu i někdo jiný může Pána Ježíše oslovit a přijmout!
- Mluv přirozeně, "normálně". Jde o tvůj osobní příběh. (Nesnaž se kázat, poučovat a pod...)
- Ve skupině lidí vyprávěj svůj příběh stejně, jako bys jej říkal jednotlivci. (Nekaž jakoby zástupu.)
- Od začátku do konce měj kladný a zdravě odvážný postoj. Pamatuj, že Pán Ježíš je s tebou.

Při psaní a vyprávění se vyhýbej...

- Vyhýbej se sdělením, která vrhají špatné světlo na různé lidi, organizace nebo církve.
- Buď realista. Neslibuj, co neslibuje Boží slovo. Je skvělé, pokud Ti Pán Ježíš v něčem velmi prakticky pomohl. - S radostí řekni, jak to probíhalo, ale neslibuj, že Pán Ježíš odstraňuje všechny problémy všech lidí... Někdy nás spíš posiluje, abychom mohli různým problémům procházet s větším pokojem a moudrostí nebo jen v jistotě: "Já jsem vždy s tebou".
- Vyhýbej se křesťanštině, křesťanským frázím a klišé.
- Nemluv ani příliš potichu, ani příliš nahlas; ani příliš rychle, ani příliš pomalu...
- Vyhýbej se odbočkám od tématu a používání zbytečných slov ("slovní vata").
- Pokud vyprávíš svůj příběh ve skupině lidí, dodrž vymezený čas.

Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána. Necht' však prosí s důvěrou a nic nepochybuje.

Jakubův list 1:5-6